

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 sierpnia 2016 r. powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 30.000 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 54.706,68 zł od dnia 21 lutego 2016 roku do dnia 30 marca 2016 r.,
- 40.000 zł od dnia 31 marca 2016 roku do dnia 21 kwietnia 2016 r.,
- 30.000 zł od dnia 22 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty.

Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że dostarczała pozwanej energię ciepłą, za którą pozwana zapłaciła w części z opóźnieniem, a w części nie zapłaciła. Następnie pismem z dnia 22 sierpnia 2016 r. na skutek zapłaty w dniu 19 sierpnia 2016 r. przez pozwaną roszczenia głównego powódka cofnął pozew w tym zakresie i postępowanie w tym zakresie zostało w dniu 17 października 2016 r. umorzone.

W dniu 17 października 2016 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, obejmujący pozostałe do rozpoznania żądanie zapłaty odsetek za opóźnienie w płatności

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła go w całości i wniosła o oddalenie powództwa, w żadne sposób tego nie uzasadniając.

Sąd zważył co następuje

Powódka na podstawie umowy z dnia 1 października 2012 r. sprzedaży ciepła i świadczenie usług przesyłowych dostarczała pozwanej energię ciepłą do 2 budynków zlokalizowanych w S.: pierwszy przy ul. (...), a drugi ul. (...) bud. C. Za dostarczona energię ciepłą w dniu 1 lutego 2016 r. powódka wystawiła pozwanej fakturę nr (...) na kwotę 54706,68 zł z terminem płatności do 20 lutego 2016 r.. Pozwana należność z ww. faktury spłacała częściami po terminie. W dniu 31 marca 2016 r. zapłaciła 14706,68 zł, w dniu 22 kwietnia 2016 r. zapłaciła 10.000 zł, a w dniu 19 sierpnia 2016 r. pozostała część. Pozwana nigdy nie kwestionowała obowiązku zapłaty tej należności, a wezwanie do zapłaty brakującej części z 13 maja 2016 r. pozostało bez odzewu.

Dowód:

- umowa sprzedaży ciepła i świadczenia usług przesyłowych k.12-15,
- zamówienie k. 16-17,
- wykaz obiektów k.18-19,
- zamówienie k.20,
- wykaz obiektów k.21,
- wezwanie do zapłaty k.22-24,
- faktura k.25-26,
- dowody zapłaty k.27-28 i 49
- odczyty k.37,

- taryfy k.38-44,
- zeznania świadka M. K. k. 93
- zeznania świadka K. P. k. 93

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl zaś art. 481 § 2 Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Sąd uznał, że należność z tytułu sprzedaży energii cieplnej i opłat przesyłowych nie jest transakcją handlową w rozumieniu ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, gdyż w przeciwnym wypadku dawałoby to podstawę do orzekania o odsetkach za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Przesłankami odpowiedzialności jest istnienie świadczenia pieniężnego i fakt opóźnienia w płatności z jego spełnieniem. Powód wykazał, że świadczenie pieniężne istniało, datę wymagalności tego roszczenia i daty poszczególnych wpłat dokonanych przez pozwaną. Tym samym całe powództwo było zasadne

Konsekwencją rozstrzygnięcia w pkt I było rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparte o treść art. 98 k.p.c. powód wygrał sprawę w całości, stąd należał się mu zwrot całych poniesionych kosztów. Na zasądzoną w pkt. II wyroku kwotę kosztów procesu składa się uiszczony przez powoda opłata od pozwu w kwocie 30 zł, kwota wydatkowana na opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa 17 zł oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w kwocie 4800 zł, zgodnie z § 2 pkt 5 w zw. z § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 z 2015 r.) – wg stanu obowiązującego na dzień wniesienia pozwu. Stawka wynagrodzenia pełnomocnika wynika z pierwotnie dochodzonej kwoty 30.000 zł roszczenia głównego, zapłaconej przez pozwaną w toku procesu. Zgodnie z ustaleniami Sądu zapłata była opóźniona, a powództwo o ta kwotę w chwili składania pozwu (bo ta chwila jest miarodajna dla oceny) było uzasadnione

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)